

“ஈழகேசரி” நா. பொன்னையா நினைவுப் பேருரை — 1991

யாழ்ப்பாணத்தில் ‘தொடர்பும்’ பண்பாடும்
— 1930 ஆம் தசாப்தத்து ஈழகேசரிப் பத்திரிகையைத்
தளமாகக் கொண்ட ஒரு தொடர்பியல் நோக்கு

கலாநிதி கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

தமிழ்ப் பேராசிரியர், தலைவர்-நுண்கலைத்துறை,
 யாழ். பல்கலைக்கழகம்
 யாழ்ப்பாணம்

வெளியீடு

சன்மார்க்கசபை - குரும்பசிட்டி

31 - 03 - 1991

வரலாறு என்பது நிகழ்காலம் கடந்த காலத்தைப் பார்க்கின்ற ஓர் அறிமுறையாகும். நிகழ்காலத்தின் சிந்தனையோட்டங்கள், தேவைகள், கடந்தகாலத்தைப் பார்ப்பதற்கான குவிமுனை (Focus) யாகின்றன. இதனால் வரலாற்றெழுதியல் காலத்துக்குக்காலம் விரி வடைந்து செல்வதை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்தக் குவிமுனை அழுத்த வேறுபாடுகள் கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டறிந்துகொள் வதிலும், கண்டறியப்பட்டனவற்றினை விளங்கிக்கொள்வதிலும் ஆழ, அகல, விஸ்தரிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஈழகேசரி நா. பொன்னையா பற்றிய நமதுபார்வையும் இந்த வர லாற்றெழுதியற்போக்கினை (வளர்ச்சிகளினை) எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைதல் அவசியம்.

குரும்பசிட்டி நாகமுத்தர் பொன்னையாவின் “வாழ்க்கைச் சீவியத்தை” குவிமுனையாகக்கொண்டு அவரது சாதனைகளையும், செல் வாக்கினையும் அறிவது ஒரு நோக்குமுறை; அவரது சாதனைகள், அவற்றின் பிரதேச, தேசிய, மொழிநிலை முக்கியத்துவங்களைத் தள மாகக்கொண்டு அவற்றினூடே ‘மேற்கிளம்பும்’ பொன்னைய ஆளுமையைக் கண்டறிவது இன்னொரு நோக்குமுறைமை. முதலாவது ஏற்கனவே தெளிவாகச் செய்யப்பட்டுள்ளமையால், இரண்டாவ தற்கான பிராரம்பமுயற்சியினை இந்த நினைவுரையின் மூலம் தொடக்கி வைக்கலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

உரை நிகழ்த்துபவருக்கும், உரைப் பொருளாக விளங்குபவருக்கும் (அல்லது விளக்குவதற்கும்) உள்ள தொடர்பினை எடுத்துக் கூறுவது நினைவுரை மரபுகளில் ஒன்று.

அத்தகைய குலமுறைகிளத்தலுக்கான ஒரு வாய்ப்பும் எனக்கு உண்டு. ஈழகேசரி தொடங்கப்பெற்ற இரண்டாம் மாதத் தொடக்கத் தில், (30-7-1930) அப் பத்திரிகையின் இரு வாரத் தொடர்க் கட்டுரையாக வெளிவந்த “எழுத்தின் உற்பவம்” என்னும் கட்டுரையை எழுதிய “கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை த. பொ. கார்த்திகேசு”வின் மகன் நான். ஆயினும் நான் இந்த நினைவுரை முயற்சியை மேற் கொள்வதற்குக் காரணம் தமிழர் சமூக வரலாறு என்னும் எனது ஆய்வுச் சிரத்தையின் ஒரு அமிசமான ஈழத் தமிழர் சமூகவரலாற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு, “ஈழகேசரி” பற்றிய ஆய்வு பெரிதும் பயன் தரும் என்பதாலாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றைச் சில பெரிய மனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளே கொண்டுள்ள ஒரு துர்ப்பாக்கிய வரலாற்றுப் போக்கு நம்மிடையே நன்கு வேரூன்றி விட்டது. அது கூட விளங்கிக் கொள்ளப்படத்தக்க ஓர் அணுகு முறையே. ஆனால் இதில் விசனம் தருவ தென்ன வெனில், யாழ்ப்பாண வரலாற்றின் அத்தியாயங்கள் எனக் கருதப்படும் அந்தத் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறுகளின் மிக முக்கியமான வரலாற்றுண்மைகள் சில மறைக்கப்படுமளவுக்கு எடுத்துக்கூறப்படாமையாகும். ஆறுமுகநாவலர் முதல் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் வரை பலர் இந்த நோக்குக் காரணமாகத் தண்டிக் கப்பட்டு விட்டனர் என்றே சொல்லல் வேண்டும்.

அதிர்ஷ்ட வசமாக திரு. பொன்னையா அவர்கள் அத்தகைய தண்டனைக்கு இன்னும் ஆளாக்கப்படவில்லை.

ஆரம்பகால “ஈழகேசரி”யின் ஆளுமை, அதன் பிரசுரகர்த் தரும் பத்திராதிபருமான திரு. நா. பொன்னையா அவர்களின் ஆளுமையின் ஒளித்தெறிப்பேயாகும். இலங்கையின் புதினப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் “லேக் ஹவுஸ்” விஜயவர்த்தன அவர்கட்கு எத்துணை இடமுண்டோ, ஈழத்துத் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகை வளர்ச்சியில் நா. பொன்னையா அவர்களுக்கு அத்துணை இடமுண்டு. “தினகரன்”, “வீரகேசரி” ஆகிய நாளிதழ்கள் வருமுன்னரே தோன்றி, செய்தியளிக்கையில், இலங்கைத் தமிழ் நிலைப்பட்ட சில புதிய பரிமாணங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பெருமை திரு. பொன்னையா அவர்களைச் சாரும். ஈழத்துத் தமிழரின் முதலாவது புதினப்பத்திரிகை, (அது வார இதழாகவே வெளிவந்ததெனினும்) “ஈழகேசரி”யே என்று விதந்து கூறப்படத்தக்க அளவுக்கு, பிரதேசப் பத்திரிகையான அதனை அவர் நடத்தினார்; பத்திரிகைத் தொழில் முறைமையின் (Journalism) தர்ம, அதர்மங்களைத் தெரிந்தவராய், தனது கருத்து நிலைச் செம்மையிலிருந்து பிறழ்ந்து போகாதவராய்க் காணப்பட்டார் என்பது குறிக்கப்படாது போய்விடக்கூடாது.

எனவே தான் நான் இந்தத் தலைப்பினை வரித்துக் கொண்டேன். பத்திரிகைப்பணியைத் தமிழ்த் தொண்டாக மாத்திரம் பார்க்காது அதன் தாய்த்தளமான தொடர்பியலின் வழி நின்று நோக்கி, ஈழகேசரி எவற்றைச் சொல்ல வந்தது, அது யாவற்றைச் சொல்லியது, ஏன் சொல்லியது, யாருக்குச் சொல்லியது, எத்துணை வன்மையுடன் சொல்லியது, இவ்வாறு சொல்லும் பொழுது, சொல்லப் பயன்படுத்தப்பட்ட மொழியில் என்ன மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது என்பனவற்றை அறிய முனையும் ஒரு சமூக வரலாற்றுத் தேடலாக; இன்னும் திட்ட வட்டமாகக் கூறினால் தொடர்புச் சாதனச் சமூகவியல் (Media

Sociology) தேடலாக இவ்வுரையை அமைத்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இதன் காரணமாக, இந்த உரை பின்வரும் முறையில் அமைக்கப்படுகின்றது.

முதலில், தொடர்பு (Communication) என்பது யாது என்பதை மிகச் சுருக்கமாக விளக்கி, தொடர்ந்து 'பண்பாடு' யாது என்பதை எடுத்துக்கூறி, பின்னர் தொடர்புக்கும் பண்பாட்டுக்குமுள்ள ஊடாட்டங்களைத் தொட்டுக் காட்டி, மேலே சென்று அச்சத் தொடர்பு முறைமையின் பண்புகளை விவரித்து, தொடர்பியல் நோக்கின் பரிமாணங்களை வரையறை செய்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அதனைத்தொடர்ந்து ஈழகேசரி தொடங்கிய காலத்தில் நிலவிய சமூக - அரசியல் நிலைமைகளையும், பத்திரிகைத்தொழில் நிலையையும் எடுத்துக்கூறவுள்ளேன்.

அதற்குமேல், அதிகாரப்பட்டு நிற்கும் தசாப்தத்தின் (1930களின்) பிரதான நிகழ்ச்சிகளையும் சமூக - அரசியற் பிரச்சினை மையங்களையும் எடுத்துக்கூறவுள்ளேன்.

இவற்றின் பின்னர் 1930 - 1939க்காலத்தில் ஈழகேசரியின் அமைப்பு, பிரசுரப் பொருள், மொழிநடை, வாசகவட்டம் ஆகியனவற்றைப் பருமட்டாக எடுத்துக்கூறவுள்ளேன்.

இவ்வகையில் எடுத்துக்கூறும்பொழுது ஈழகேசரியின் வரலாறும், அதனுடாக அதன் தளமும் களமுமாக அமைந்த அக்கால யாழ்ப்பாண வாசகரின் ஆளுமையும், அவர் வாழ்ந்த சமூகத்தின் மாறுநிலையும் புலனாகுமென்று கருதுகிறேன்.

II

“தொடர்பு” எனும் சொல், இங்கு “கொம்யூனிக்கேஷன்” (Communication) எனப்பெறும் ஆங்கிலப்பதத்தின் மாற்றீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

“தொடர்பு” என்பது பொதுவில் வாய்மொழியாலோ, அன்றேல் அதற்கிணையான பிற குறியீடுகளாலோ (எழுத்து, சித்திரம் ஆதிகளால்), தெட்டத்தெளிவாக ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தில் கையளிக்கப்பெறும் தகவல்கள், செய்திகளையே குறிக்கும். அவ்வாறு குறிப்பிடும்பொழுது, அத்தகவற் செய்தி, அதனைப் பெற்றுக்கொள்பவரால் எத்தனை விளக்கத்துடன் உள்வாங்கப்பட்டது என்பதனை அறிந்து கொள்வதற்குத்வும் “மீள் ஊட்டு” (Feedback)ம் அந்தத் “தொடர்பு” நிகழ்ச்சியின் ஓரங்கமாகவேயிருக்கும். இந்தக் கருத்து உண்மையில் சொல்லொடு பொருட்கருத்தே, “தொடர்பு” என்பது, இந்நிலைக்கு மேலே சென்று, மக்கள் ஒருவரையொருவர் பாதிக்கும் முறைமைகளையும், அன்றேல் ஒருவரையொருவர் செல்வாக்குக்கு உட்படுத்தும் முறைமைகளையும் சுட்டி நிற்கும். அந்த நிலையில் “தொடர்பு” என்பது சமூக அசைவியக்கத்துக்கு வேண்டப்படுவதான ஊடாட்டத்துக்கு (Interaction) அச்சாணியாக அமைகின்றது.

அந்தத் தொடர்பு

நேருக்குநேர்,

எழுத்து,

மனிதன் — யந்திரம்,

மனிதன் — யந்திரம் — மனிதன்,

யந்திரம் — யந்திரம்,

என்ற வகையிலே நடைபெறும்.

தொடர்பினை ஏற்படுத்துபவை, “தொடர்புச் சாதனங்கள்” (Communication Media) எனப்படும். இவற்றை, ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் அச்சுச்சாதனங்கள் (எழுத்தை மீளருவப்படுத்திப் பரப்புவவை — Print Media), மின்னியற் சாதனங்கள் (ஒலி, பிம்பங்களை மீளருவப்படுத்திப் பரப்புவவை — Electronic Media) என வகுத்தல் வழக்கம்.

நவீன உலகின் அன்றாட அசைவியக்கத்துக்கு இந்தத் தொடர்புச் சாதனங்கள் அத்தியாவசியமானவை. இந்தச் சாதனங்கள்,

தகவல்	(Information)
குறிப்புரை	(Comment)
மகிழ்வளிப்பு	(Entertainment)

ஆகியனவற்றை வழங்குவனவாக அமையும். இம்மூன்று அமிசங்களும் தனித்தனி எடுத்துச் சுட்டப் பெறாத முறையில் இணைந்து ஒரு கலவையாகவே வரும்.

தொடர்பின் தன்மை, தொடர்புச் சாதனங்களின் அசைவியக் கத்துக்கு வேண்டிய நிலைகள், ஆதியனபற்றி ஊன்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது எந்தவொரு ‘தொடர்பு’ நடவடிக்கையும் ஏதோ ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலினுள் நடப்பதே என்பது புலனாகும்.

‘பண்பாடு’ (Culture) எனும் எண்ணக்கரு இரண்டு நிலைகளிலுள்ள நடைமுறைகளை தனித்தும் ஒருமித்தும் குறிப்பிடுவதாக அமையும்.

ஒரு நிலையில் அது சமூகத்தின் வரலாற்றோட்டத்தில் மனத்தினது (சித்தத்தினது) ஈடுபாட்டை (அல்லது ஈடுபாடுகளை)க் குறிப்பதாகும். அத்தகைய கருத்துப்போக்கான விடயங்களும் பிண்டப்பிரமாணமான பொருட்களின் பயன்பாடும் இணைந்து சமூக வாழ்க்கையின் முழுமையைச்சுட்டும் பொழுது ‘பண்பாடு’ எனும் எண்ணக்கரு மேற்கிளம் புவதைக் காணலாம்.

அதாவது “பண்பாடு” எனும் பொழுது ஒரு மக்கட் கூட்டத்தின் ரால் பகிர்ந்து கொள்ளப் பெறும் உற்பத்திப் பொருட்கள், அறிவு, மரபுகள், திறன்கள், நம்பிக்கைகள் ஆதியனவை எண்ணக்கரு மட்டத்தில் ஒருமித்துக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பண்பாடு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரக்ஞை நிலையும், அதற்கான ஏதுக்களும், அந்தப் பிரக்ஞை நிலையினைப் பரம்பரை, பரம்பரையாகக் கையளிப்பதற்கான நடைமுறையுமாகும்.

பண்பாடு பற்றிய இப் பண்பு விளக்கம், அது “தொடர்பு” முறைமையின் தொழிற்பாட்டால் பேணப்படுவது என்பதை நன்கு விளக்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் தொடர்பு முறைமைகள் சுமுகமாக இயங்காவிட்டால் அதன் பண்பாட்டுக் கையளிப்போ, பண்பாட்டு வெளிப்பாடோ நடவாது. அதாவது பண்பாட்டுக்கும் தொடர்புக்கும் ஊடாட்ட உறவு உண்டு. தொடர்பு, பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் நடைபெறுகின்றது. பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி தொடர்பு முறைமைகளினால் பாதிக்கப்பெறும்.

தொடர்பு முறைமைகள் மாறும் பொழுது பண்பாட்டில் மாற்றம் புலனாகும். பண்பாடு மாறும்பொழுது புதிய தொடர்பு முறைமைகள் வேண்டப்பெறும்.

இக்கட்டத்தில் “தொடர்புச் சாதனங்கள்” என்பவை ஏதோ ஒரு தொழினுட்பத்துடன் (Technology) சம்பந்தப்பட்டவையென்பதை வலியுறுத்திக் கொள்வது அவசியமாகின்றது. இது பாரம்பரியப் பறையறிவிப்பாக இருக்கலாம். அன்றேல் நவீன தொலைக்காட்சியாக இருக்கலாம். இரண்டுமே ஒவ்வொரு தொழினுட்ப நிலையைச் சேர்ந்தவை.

புதிய தொடர்புச் சாதனங்கள் இதனால், ஏதோ ஒரு வகையில் சமூக அசைவியக்கத்தோடு தொடர்பு பட்டவையே.

‘ஈழகேசரி’ பற்றிய நமது ஆய்வுக்குத் தளமான ‘அச்சுச் சாதனத்தின்’ (Print Medium) சமூக முக்கியத்துவத்தை நோக்குவோம்.

முதலில் இது வாசிப்பின் பரப்பை விஸ்தரிக்கின்றது. இந்த விஸ்தரிப்பு, அறிவுப்பரம்பல் பற்றி முன்னர் நிலவிய வரையறைகளை உடைப்பதாகவே அமையும்.

அச்சுச் சாதனம் பற்றிக் குறிப்பிடும் தொடர்பியலாளர் “அது சனநாயகத்தின் சிசு; அதே வேளையில் அதன் செவிலியுங் கூட” என்பார்கள்.

அச்சுச் சாதனம் நூல், பத்திரிகைகளோடு சம்பந்தப்பட்டது. பத்திரிகைத் தொழிலே (Journalism) அச்சுச் சாதனம் வழிவந்த ஒரு சனநாயகமயப்பாட்டின் சிசு தான். நூல் (புத்தகம்) என்பது வரன் முறையான அறிவின் தரப்படுத்தப்பட்ட “அளிக்கை”யானால் பத்திரிகை என்பது வித்தியாசப்படும் அறிவு மட்டங்களினூடே இடம்பெறும் சராசரிநிலைப் புள்ளி ஆகும். அதாவது பத்திரிகைக் கலை சராசரி வாசகனுக்கானது. இந்தச் சராசரி வாசகனது சமூகப்பின்னணியாது? குறிப்பாக நமது சமூகங்களில் இவன் எங்கிருந்து மேற்கிளம்பினான்?

இவற்றுக்கான விடைகள் எம்மை இரண்டு புதிய எண்ணக் கருக்களுக்கு இட்டுச்செல்லும். ஒன்று எழுத்தறிவு (Literacy) என்பது, மற்றது இலக்கிய உற்பத்திமுறைமை (Literary Mode of Production) என்பது.

எழுத்தறிவு என்பது சனநாயக நியமங்களில் ஒன்று. இதன் படிக்கு அறிவு உயர்ந்தோருக்கேயுரிய பிரத்தியேகத் திறன் அன்று; இது ஒரு பரிமாணம்.

எழுத்தறிவின் மற்றைய பரிமாணம் மொழியின் தரம். அதன் நெகிழ்ச்சி நிலை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி நிற்பது. எழுத்தறிவு என்பது வரிவடிவக் குறியீடுகளை ஒலிவடிவத்தினவாகப் பெயர்க்குத்திறனுடன் நிறைவுற்றுவிடுவதில்லை. எழுத்தறிவு, சொற்களுக்கு அர்த்தத்தை வழங்கும் ஆற்றல் சம்பந்தப்பட்டது. அத்துடன் ஒருவர் எடுத்துக் கூறவிரும்பும் ஒரு கருத்தினை இனங்கண்டு கொள்வதான ஒருமுயற்சியாகும். இவ்வாறு இனங்கண்டு அறிந்ததன் பின்னர் அது வாசகனின் சொற்களஞ்சியத்தில் ஒன்றாகிவிடுகின்றது.

சனநாயக சமூகத்தில் பத்திரிகைகள் எழுத்தறிவுடன் இணைந்த உறவுடையவை.

பாரம்பரிய சமூக அமைப்பிலிருந்து விடுபட்டு நவீனமயப்படும் ஒரு சமூக அமைப்பில், எழுத்தறிவென்பது முன்னர் கல்வி (எழுத்து)ப் பண்பாட்டுள் வராத சமூக மட்டத்தினரைக் கல்விவட்டத்துட்கொண்டுவரும் முயற்சியாகும்.

இவையாவற்றையும் வளரும் பத்திரிகைத்துறையின் நிலைநின்று நோக்கினால், எந்த ஒரு பத்திரிகையும் சனரஞ்சகப் பத்திரிகையாகத் திகழவேண்டுமேல் அது புதிய எழுத்தறிவுடையோரைத் தனது வாசகராகக் கொள்ளவேண்டுவது ஒரு தொடர்பியல் நிர்ப்பந்தமாகும்.

மேலும் நமது சமூக அமைப்பில் தனிப்பட்ட ஒரு தொழில் முனைப் பாளரின் பத்திரிகைப் பிரசுரம் என்பது லாபநோக்குக்கொண்ட ஒரு வியாபார முயற்சியாகும் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது.

அடுத்து, இலக்கிய உற்பத்தி முறைமை (Literary Mode of Production) பற்றி ஒரு சிறிது கூறல்வேண்டும். ஆங்கில இலக்கிய விமரிசனத்தில் ரெறி ஈகின்ற்றன் (Terry Eagleton) என்பார் இந்தக் கோட்பாட்டைப் பிரபலப்படுத்தியுள்ளார். ஆங்கில இலக்கிய விமர்சனப் போக்குப்பற்றிய அவரது நூலில் அவர் இக்கருதுகோளைப் பயன்படுத்தியுள்ள மிகநுண்ணியமுறைமையில் இங்கு நோக்காது அடித்தளக் கருத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்கூறினாலே போதுமானதாகும்.

நாட்டின் பொதுவான (பொருளாதார) உற்பத்தி முறைமைக்கும் இலக்கிய உற்பத்தி முறைமைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. உற்பத்தி முறைமையில், உற்பத்தி, விநியோகம், நுகர்வு என்பன உற்பத்தி முறைமையின் தன்மைக்கேற்ப வேறுபடும். “அச்சுச் சாதனம்” தளமாக அமையும் சமூகத்தின் இலக்கிய உற்பத்தி முறைமை அச்சுக்கு முற்பட்ட சாலத்து உற்பத்தி முறைமையிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். அச்சு முறைமை, உற்பத்தி நிலையில் பிரசுரகர்த்தரையும், எழுத்தாளரையும் துல்லியமாக வேறுபடுத்துவதுடன், நுகர்வோராகிய

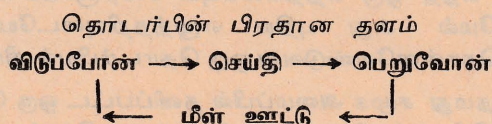
வாசகரை ஒரு முக்கிய நிர்ணயசக்தியாக்குகின்றது. அச்ச உற்பத்தி முறைமையின் நுகர்வோருக்கும் (வாசகர்களுக்கும்), அச்சுக்கு முந்திய இலக்கிய உற்பத்தி முறைமையின் நுகர்வோருக்கும் (இவர்கள் கேட்போரே - **Listenery**) வேறுபாடு உண்டு.

புதிய இலக்கிய உற்பத்தி முறைமையில் நூற்பிரசுரத்துக்கான தளமொருபுறமிருக்க, பத்திரிகைகளே இலக்கிய ஆக்கத்துக்கான தளமுமாகின்றன.

அச்சு என்ற தொடர்பு முறையின் பண்புகளும், பத்திரிகை என்னும் தொடர்புச் சாதனத்தின் பண்புகளும் புதிய வாசகர் கூட்டத்தையும், நல்விநியோக முறைமைகளையும் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

தொடர்பியல் நோக்கினுள் இவையாவும் இடம்பெறல்வேண்டும்.

“தொடர்பியல் நோக்கு” என்பது தொடர்பில் தொழிற்படும் காரணிகள் நிலைநின்றும், குறிப்பிட்ட தொடர்புச் சாதனத்தின் அன்றேல் சாதனங்களின் நிலைநின்றும், முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளை அணுகுதலாகும்.

என்பதாகும். எந்த ஒரு தொடர்பியல் ஆய்வினும் மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறை எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது என்பதை அவதானித்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

நாம் ஏற்கனவே கூறியபடி, இந்தத் தொழிற்பாடு ஒரு வெற்றுக் கோளத்தில் நடைபெறுவதன்று. இந்த ‘விசெபெம்’ நிகழும் பின் புலமும் அதுபற்றிய எதிர்பார்ப்பு உந்துதல்கள் ஆகியனவும் தெளிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும். அத்துடன் ‘விசெபெம்’த் தொழிற்பாடு நடைபெறும் ஊடகம் ஒலி (மொழி) ஒளி (பிம்பம்) என்பன எத்தகையன என்பதும், அந்தத் தொழிற்பாடு காரணமாக அந்த ஊடகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளல்வேண்டும்.

மேலும் ஒரு தொடர்புச் சாதனத்தின் தொழிற்பாட்டினுள் பிற தொடர்புச் சாதனங்களின் அன்றேல் தொடர்பு முறைமைகளின் தாக்கம், பாதிப்பு உண்டா என்பதையும் நோக்குதல் வேண்டும்.

தொடர்பியல் நோக்கு என்பது பல்துறை ஆய்வுச் சங்கமம் ஆகும்.

இவ்வுரையில் அவை யாவற்றையும் விரிவான முறையில் எடுத்தாராய்வது முடியாத காரியமாகும்.

III

“ ஈழகேசரி ” என்னும் “ வாரவெளியீடு 22-6-1930 ஞாயிற்றுக்கிழமை யன்று முதன்முதலில் வெளியிடப் பெற்றது.

தொடர்பியல் தொழிற்பாட்டில் புலப்படுவனவும், நோக்கப்பட வேண்டியனவும் என நாம் கற்று முன்னர் நோக்கியவற்றை மனத் திருத்திக் கொண்டு, இவ் வெளியீட்டு முதலாவது பகுதியில் [தொகுதி க — பகுதி க] எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள இரு முக்கிய விடயங்களை முழுமையாக நோக்குதல் அவசியமாகும்.

(அ) “ நமது பத்திரிகை ” [முதலாம் பக்கத்து முதல் கலத்தில் வருவது]

(ஆ) வேண்டுகோள் [முதலாம் பக்கத்து நான்காம் கலத்தில் வருவது]

நமது பத்திரிகை

நாகரீகம் நனி சிறந்து விளங்கும் நாடுகளெல்லாவற்றினும் பத்திரிகைகள் நன்னிலையடைந்து விளங்குதலொருதலை. அரசியற் றிருத்தங்களை மாற்றவும்; சீர்திருத்தஞ் செய்யவும், அதிகாரிகட்கு உணர்ச்சியை எழுப்பவும், கல்வி, சமயம், தத்துவம், பொரு ளாதாரம், கமத்தொழில், கைத்தொழில், வாணிபம் முதலாய எல்லாத்துறைகளினும், பத்திரிகைகளின் கருத்துக்கள் பெரிதுந் தழுவப்படுகின்றன. ஒருவர் உள்ளக் கருத்தை மட்டும் உணர்த்தாது, ஒரு குழுவினர் ஒரு வகுப்பினரின் துணிந்த முடிபுகளையே எடுத்துரைப் பதற்கும், அறியாமை வயப்பட்டு உறங்கிக்கிடக்கும் மக்களைத் தட்டி எழுப்பி அறிவுச்சுடர் கொளுத்துவதற்கும் ஏற்ற நல்விளக்குப் பத்திரி கையே. ஒப்புயர்வற்ற கல்வியறிவும் நுண்ணுணர்ச்சியும் இயற்கை யறிவும் வாய்ந்த பல புலவர்கள் தங்கள் கருத்தை வெளிப் படுத்துவதற்கும் சிறந்த சாதனமாயுள்ளது பத்திரிகையே.

“ நமது நாடு அடிமைக்குழியிலாழ்ந்து அன்னியர் வயப்பட்டு, அறி விழந்து மொழிவளம் குன்றி, சமயமிழந்து சாதிப்பேய்க்கோட்பாட்டுச் சன்மார்க்க நெறியழிந்து உன்மத்தராய் மாக்களாய் யுண்டுறங்கிவாழ் தலே கண்ட காட்சியெனக் கொண்டாடும் காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் தோன்றினும் மிகையாகாது.

பத்திரிகைகளை நடத்துவோர் தேசநன்மைக்காக வேண்டியவைகளைக் காய்தலுவததலகற்றி நடுவுநிலைமையோடும் காலதேச வர்த்தமானங்களுக் கேற்றவாறு எடுத்துரைத்தல் வேண்டும். அப்படிக்கின்றித்தாம் நினைத்த செயலை முடிப்பதற்காகவோ, அல்லது ஒருசிலர் மீது கொண்ட குரோதங் காரணமாகவோ, அன்றிச் செல்வச் செருக்காலோ, அறியாமையாலோ ஒருவரையொருவர் தூசித்தலும் சாதிமத சம்பந்தமான விதண்டாவாதங்கள் சொல்வதும் ஏனையோருடைய மனதைப் புண்படுத்துவதுமான வீண் செயல்களிற் காலத்தைக் கழிக்காது, அறநூல்வழி நின்று திறமையோடும் ஒத்துழைப்பதே சாலச் சிறப்புடைத்தாம்.

ஆகவே எமது இடம் பொருளேவல் முதலியவற்றின் மிகுதியாலாவது, சுயநலங் கருதியாவது இப்பத்திரிகையை வெளியிடத்துணிந்தேமல்லேம். மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தன்னலமற்ற தியாகசிந்தையுடனும் யாதானுமொரு பணியிற் கடனூற்றுதல் வேண்டுமென்னும் பேரறிஞர் கொள்கை சிரமேற் கொண்டும் எமது சிற்றறிவிற் போந்தவாறு “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும் நற்றவவானினும் நனிசிறந்தனவே” என்னும் ஆன்றோர் வாக்கின்படியும் தேசத்தின் தொண்டு செய்தலே சிறப்புடையதெனக் கருதி இப்பணியை மேற்கொண்டோம். இதற்கு வழிகாட்டியாக எமது தேசநன்மையைக் கருதித் தமது தள்ளாத கிழப்பருவத்திலும் தம்மாற் செல்லுதற்கியலாத நிலையிலும், மனைவி மக்களைத் துணைக்கொண்டு சாகரங்கடந்து, எங்கோ ஆள்பவர்களிடம் எங்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டிச் சென்றிருக்குக் எங்கள் தாதாவும், தனக்கென்று வாழாப் பிறர்க்குரியாளனுந் தயாள வள்ளலும் அருட்கொடை அண்ணலும், அன்னைபணியினரிய சிங்கேறுமாகிய இலங்கைச் சிங்கம் (ஈழகேசரி) கௌரவ சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனவர்கள் பாரிசமேதராய் இங்கிலாந்து சென்றிருப்பதற்கிறகுறியாவே “ஈழகேசரி” யென்னும் திருநாமம் புனைந்து இவ்வெளியீட்டை அன்னார்க்கு அர்ப்பணஞ் செய்து வெளியிடலானோம்.

இதனைத் தமிழர்களாயுள்ளாரெவரும் அன்புடனேற்று ஆதரித்து எமக்கு ஊக்கமுட்டி என்றுங் குன்றா விளக்காய்நின்று நிலவுமாறு தங்கள் தயவையளிப்பார்களென்னும் நம்பிக்கையுடன் அங்கங்கெதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தமாய் அறிவுக்கறிவாய் விளங்கும் அருட்பெரு வள்ளலை அகத்திருத்தி அனைவர்க்கும் வணக்கம் செய்கின்றோம்.

பத்திராதிபர்

வேண்டுகோள்

பத்திரிகாபிமானச் செல்வர்கள் !

நமது தேசத்தில் எத்தனையோ பத்திரிகைகள் தோன்றியும் அவை நடைபெறவேண்டிய சாதனங்களின்றி மாண்டுபோயினமையாவரும் அறிந்ததே. ஒரு தேசம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் பத்திரிகைகளாலன்றி ஒருவர் இருவராய்ப் பேசினால் மட்டும் ஒரு பொது நன்மையுமுண்டாக மாட்டாது. பத்திரிகைகள் நிலையாக நடைபெற அதனை ஆதரிப்பவர்களின் கருணையே பெரிதும் வேண்டப்படும். ஆதலால் சகோதர சகோதரிகள் யாவரும் நமது ஈழகேசரியை அன்புடனேற்று இதன் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்து எமது நோக்கம் இனிது நிறைவேறும் வண்ணம் ஒவ்வொருவரும் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்வதுடன் தமது நண்பர்களையும் உற்றார் உறவினரையும் சேரும்படி செய்து ஊக்கப்படுத்துமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளை வழுத்து கின்றோம்.

மனேஜர்

அண்மைக் காலத்தில் மேனாடுகளிற் வியாக்கியானங்களுடன் எடுத்து மொழியப்படுவதான Deconstruction (டிகொன்ஸ்ட்ரக்ஷன்) என்னும் இலக்கிய விமரிசனக் கொள்கை நிலைநின்று இங்கு தரப்பட்டுள்ள “பாடங்களை” (Texts) கட்டவிழ்ப்புச் (De-construct) செய்து இவற்றை எழுதியவர் அன்றேல் எழுதியவர்கள் என்னென்ன விடயங்களைமனதிற் கொண்டு இந்தப் பாடங்களை இவ்வகையில் அமைந்தனர், என்று நோக்கினால் “ஈழகேசரி” தோன்றிய காலத்துப் பிரச்சனைகள் யாவை, யார்யார் தகாதவற்றைச் செய்தார்கள், திரு. பொன்னையாவின் உந்துதல்கள் யாவை, அவர் குறிப்பிடும் தெய்வ விவரணங்களின் ஊற்று யாது, அந்த ஊற்றுக்கு (சன்மார்க்கம்) ஒரு சமூகப் பரிமாணம் உண்டா, திரு. பொன்னையாவின் ‘போஷகர்’ யார் என்பன போன்ற பல வினாக்களும் அவ்வினாக்களுக்கான விடைகளும் மேற்கிளம்பும்.

இந்நோக்குக்கொண்டே மேற்கோளாகத் தரப்பட்டுள்ள பாடங்களுக்கு (Texts) அழுத்தம் இடப்பட்டுள்ளன. இவைமாத்திரமல்லாது, முதலாம் பகுதியின் ஆசிரியத் தலையங்கமாக அமையும் “தேசத் தொண்டு” எனும் பாடமும் மிக நுண்ணிதாக நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

“செய்யும் தொண்டுகள் பயனை அளிக்கவேண்டின் அஃதினை யியற்றுவோன் சுயநல வெறுப்பு, தெய்வபக்தி, களங்கமற்ற

அந்தரங்க சீவியம் (Purity of Private Life) என்பவற்றைத் தமக்கு அணிகலனாகக் கொண்டு பொதுசன அபிவிருத்திகளில் அக்கறையுள்ளோர் விளங்குதல்வேண்டும்.

இவ்வாறன்றி பொது ஊழியங்களை நமது நாட்டில் நன்கு நிலைப்படுத்துவதற்குச் சனங்கட்கு பலதுறைகளிலுமறிவூட்டி விரிந்த நோக்குடையோராகச் செய்தல் நமது கடனாகும். இத்தொண்டினை ஆற்றுவதற்கு வேறு வழிகள் அனேக முள்தெனினும். நடுநிலைமை குன்றாது துணிவாக உண்மைகளை ஆராய்ந்து வெளியிடும் பத்திரிகையே பிரதான சாதனமென்பதை எவரும் கைக்கொள்ளுவர்.....

இந்த விஞ்ஞாபன, ஆசிரியர் தலையங்க வாக்கியங்களால் “ஈழகேசரி” தான் மதிப்பிடப்பட வேண்டுவதற்கான அளவு கோல்களை தானே முன் வைத்துள்ளமை புலனாகின்றது.

ஈழகேசரியின் இந்த நிலைப்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கு நாம் அதன் தோற்றப் பின்னணியை விளங்கிக் கொள்வது அத்தியாவசியமாகும். பின்னணி என்பது இங்கு இரண்டு விடயங்கள் பற்றியதாகும்.

- (i) யாழ்ப்பாணத்தின் அக்கால சமூக, பொருளாதார, அரசியற் பின்னணி.
- (ii) ஈழகேசரி தோன்றிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சுச் சாதன நிலைமை; குறிப்பாக பத்திரிகையின் வரலாற்று நிலை.

இவை ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனியே ஆராயப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும். முதலாவது அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டொரு ஆராய்ச்சி முயற்சிகளைத் தவிர இன்னும் முற்று முழுதான வரலாறு எழுதப்படவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இரண்டாவதனைப் பொறுத்த வரையில் அவ்வாய்வு இன்னும் மொழி, இலக்கியத் தொண்டுகளாக மட்டுமே பார்க்கப்பெறும் அறியாமை இன்னும் முற்றாக அழிக்கப்பெறவில்லை.

இங்கு இவை பற்றிய குறிப்புக்கள் மிகமிகச் சுருக்கமானவையாகவும், அதே வேளையில் மேலோட்டத்தன்மையினவாகவும் அமையும். முதலில் சமூக - அரசியற் பின்னணியை நோக்குவோம்.

“ ஈழகேசரி ” வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தின் பிரதான அரசியற் சிரத்தையாக விளங்கியது டொனமூர் கொமிஷனின் அரசியற் சீர்திருத்தச் சிபார்சுகளே. இலங்கைக்கு ‘ பொறுப்பாட்சி ’ வழங்குவதற்கான நடைமுறைகளைச் சிபாரிசு செய்வதாகக் கூறிய அக்குழு, புதிய ஓர் அரசியல் அமைப்பையும், சர்வசன வாக்குரிமையையும் சிபார்சு செய்திருந்தது. 1924 நவம்பரில் தோற்று விக்கப் பெற்ற யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் பூரண சுயாட்சி கோரிற்று. இந்த நிலைப்பாடு காரணமாக பின்னர் அது அரசசபைக் கான தேர்தல்களையே பகிஷ்கரிப்பதற்கான இயக்கத்தை நடத்திற்று. சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனும் டொனமூர் சிபார்சுகளை வேறு நியாயங்கட்காக எதிர்த்தார். சர்வசன வாக்குரிமை அளிக்கப்படக் கூடாதென்பதும் சிபாரிசு செய்யப்படும் ஆட்சி முறைமை சுமுகமாக இயங்க முடியாதது என்பதும் அவர் வாதம்.

இலங்கையினது அரசியல் தேவைகளையும் கோரிக்கைகளையும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டப் பின்னணியில் வைத்து பார்க்கும் பண்பு மிகுந்திருந்தது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தினை நமது சொந்தப் போராட்டமாகவே பார்க்கும் ஒரு மனோநிலையும் நிலவிவது. மகாத்மாகாந்தியைப் போற்றும் பண்பு நிலவிற்று. ஆனால், அதே வேளையில், மகாத்மாகாந்தியின் சமூக சமத்துவக் கோட்பாடுகளை எதிர்க்கும் சனாதனதர்மமும் காணப்பட்டது.

ஆரம்பக் கல்வி மக்களிடையே பரவும் நிலை காணப்பட்டது. ஆனால் அது குடியேற்றவாதக் கருத்துநினை (Colonialist ideology) யமைப்புக்குள்ளேயே தொழிற்பட்டது. ஆங்கிலக்கல்விக்குக் கல்லூரிகளும் தமிழ்ப் பயில்வுக்குப் பள்ளிக்கூடங்களும் என இரு கிளைப்பட்ட ஒரு நிலை காணப்பட்டது.

இந்தக் கல்வி முறையால் கல்வி ஒரு மட்டத்தில் இரு மொழி வழிப்பட்டதாகவும் (Bilingual), இன்னொரு மட்டத்தில் ஒரு மொழி நிலைப்பட்டதாகவும் (Unilingual) இருந்தது. இரண்டாவது தமிழ்க் கல்வியாகவே இருந்தது. இந்த இரண்டு நிலைகளும் இரு வேறு சமூக நிலைப்பாடுகளை, தொழிற்சாத்தியப்பாடுகளைச் சுட்டி நிற்பனவாக அமைந்தன.

கல்விப்பரம்பலுக்கும் ‘ மதஅரசியலுக்கும் ’ நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. கிறிஸ்தவம் நவீன மயப்பாட்டுக்கான திறவு கோலாக அமைவது என்ற கருத்து நிலையைக் கிறிஸ்தவக் கல்வி முறை முன் வைத்தது. “ சைவாகிங்கில வித்தியாசாலே ” மரபு. ஆங்கிலக்கல்வியை யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய சமூக அமைப்புக்குள் வைத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு முயற்சியாகவே அமைந்தது.

அரசாங்கத் தொழிற்றுறை பிரதான பொருளாதார முயற்சியாக அமைந்ததால், அதற்கான கல்வி விவசாய வாய்ப்பு முக்கிய தேடலாக அமைத்தது. பாரம்பரிய விவசாயம் தொடர்ந்து நடைபெறும் அதே வேளையில், புகையிலை மலையாளத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டதனால் லாபம் தரும் செய்கையாகக் கருதப்பட்டது.

தொழில் வாய்ப்புக்களுக்காக மலையா செல்லும் வழக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்திய சுதந்திர அரசியற் போக்கும், உள்நாட்டு வளர்ச்சிகளும் பாரம்பரிய சமூக அமைப்பின் தொடர்ச்சியான சவால்களாக அமையும் கட்டம் படிப்படியாக உருவாகத் தொடங்கிற்று.

சமூக அமைப்பு அதிகார வரன் முறைப்பட்ட (Hierarchical) அடுக்கு முறைமையக் கொண்டிருந்ததால், சமூக முன்னேற்றத்துக்கான பிரக்ஞைகள் குழுமநிலைப் பிரக்ஞை (Group Consciousness) யாகவே அமைந்தது. இது சாதியுணர்வாகக் கிளம்பிற்று. “சமாசனம் சமபோசனம்” பற்றிய போராட்டம் இவ்வுண்மையை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மாறத் தொடங்கியுள்ள ஒரு அரசியற் பொருளாதாரச் சூழலில், உயர் மட்டத்திலிருந்தோர் நவீனமயப்பாட்டின் பலா பலன்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள மறுக்கும் பொழுது இப்பிரச்சினைகள் தோன்றின. இப்பகிர்வு மறுப்பு ஒரு மட்டத்தில் பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகவும், இன்னொரு மட்டத்திற் பண்பாட்டுப் பிரச்சினையாகவும், பிறிதொரு மட்டத்தில் மதப் பிரச்சினையாகவும் முகிழ்க்கத் தொடங்கிற்று.

அடுப்புப் பற்றவைக்கப்பட்டாயிற்று. பாணுகொதிக்கத் தொடங்குகின்றது. சமூக மாற்றத்துக்கான முதற்குரல்கள் கேட்கத் தொடங்குகின்றன.

இந்தப் பின்னணியிலே தான் “ஈழகேசரி” வெளிவரத் தொடங்குகின்றது,

1930 வரையுள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரிகை வரலாற்றை நோக்கும் பொழுது ஒரு உண்மை மிகத் துல்லியமாகப் புலனாகின்ற. யாழ்ப்பாணத்தில் அது காலவரை, ஆங்கிலப் பத்திரிகைத்துறை வளர்த்திருந்த அளவுக்குத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை வளராதிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் பத்திரிகை வரலாறு, 1841இல் தொடங்கப் பெற்ற Morning Star—உதயதாரகை என்னும் ஆங்கில—தமிழ் (Anglo Tamil) பத்திரிகை முயற்சியுடன் தொடங்குகின்றது. இது அமெரிக்க

மிஷனின் பிரசுரம். 1853இல் வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையின் “Literary-Mirror” (லிற்றறி மிற்ர்) வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது புதினப்பத்திரிகை எனக் கொள்ளத்தக்கதாக அமைவது, 1862 இல் நிச்சலஸ் கூல்டினால் (Nicholas Gould) வெளியிடப்பெற்ற (Jaffna-Freeman) — ‘ஜப்னா ஃபிரீமன்’ எனும் பத்திரிகையாகும். 6-2-1863 இல் சி. வை. கதிரைவேற்பிள்ளையின் (Ceylon Patriot)—இலங்காபிமானி வெளிவந்தது. “சிலோன் பேற்றியற்” றுக்கும் (Ceylon Patriot) ஜஃப்னா பிற்மீனாகுமிடையில் போட்டி நிலவியது.

1865இல் இலங்காபிமானி கைமாறிற்று. சொலமென் ஜோன் பிள்ளை என்பவர் அதனை வாங்கினார். 1867இல் “ஃபிரீமன்” மூடப் பட்டது. இவையிரண்டும் இணைக்கப்பெற்றன என்று கூறப்படுகின்றது.

1871 இல் ஹியூஸ் (Hughes) என்பவரால் Jaffna News என்னும் பத்திரிகை வெளிக்கொணரப்பட்டது.

Hindu Organ — இந்து சாதனம் சைவபரிபாலன சபையால் 1889 இல் முதன்முதல் வெளியிடப்பெற்றது. இது 5-7-1899 முதல் தனியே ஆங்கிலப் பத்திரிகையாகவும், பின்னர் 1906 யூலை 11 ஆம் திகதி தமிழ்ப் பத்திரிகை தனியேயும் (இந்து சாதனம்) வெளிவரத் தொடங்கின.

தமிழைப் பொறுத்தவரையில் பத்திரிகைகள் பிரதானமாக மத பின்னணியைக் கொண்டனவாகவே தொடங்கின. எனினும் சாதி எதிர்ப்பியக்கம் சம்பந்தமான சில மாத இதழ்களும் (*‘திராவிடன்’ (1915—16), “மேல் நோக்கம்” (ஆசிரியர் கு. சின்னப்பு 1929—30) வெளிவந்தன.

யாழ்ப்பாணம் அரசியல் மயப்படுத்தப்படும் ஒரு சூழலிலேயே ஈழ கேசரி வெளிவரத் தொடங்குகின்றது. அதன் பிரதான ‘தொடர்பு’ த் தளம் அரசியல்-சமூக மாற்றம் பற்றியதேயாகும். இதனால், ஈழகேசரி, யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது சமயச் சார்பற்ற புதினப்பத்திரிகை என்று கொள்ளப்படத்தக்கதாகவுள்ளது.

இந்தப் பத்திரிகையின் உள்ளீடான கருத்துநிலையாக ஓர் அரசியல் உந்துகை (Political persuasion) நிற்பதை நாம் அவதானிக்கத் தவறக்கூடாது.

* இவற்றுக்கான தகவலை Henry Martyn இன் Notes on Jaffna விலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

IV

“ஈழகேசரி”யின் பூரணமான வெளியீட்டு வரலாற்றையும் இந்த ஒரு உரையிலே நோக்கி விடுதல் முடியாது.

இங்கு அதன் முதல் பத்து வருட வெளியீட்டு வரலாறும், வெளியீட்டு முறைமையும் நோக்கப்படும். அதுவும் சற்று மேலோட்டமாகவே பார்க்கப்படலாம்.

அவ்வாறு நோக்கும் பொழுது ஒரு முக்கிய அமிசத்தை நான் முதன்மைப்படுத்த விரும்புகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது சனரஞ்சகத் தொடர்புச்சாதனமாக மேற் கிளம்பிய இப்பத்திரிகையினூடே இக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில், அதன் (யாழ்ப்பாணத்தின்) உயர் பண்பாட்டு அமிசமெனக் கருத்துருவமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு நிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டு நியமம் (இது அறப் பெறுமானம் முதல் இலக்கியம் வரை, சமூக அமைப்பு முதல் சமயம் வரை சகலவற்றிலும் தெரியப்பட்டது) எவ்வாறு பேணப்பட்டது, பேண முயலப்பட்டது என்பதையும் அதே வேளையில் அந்த நியமங்களை ஊடறுத்து

(அ) இந்த மேல்கட்டுமானத்தின் மறுபுறத்தில் எவையெவை காணப்பட்டன அவை எவ்வாறு சமூக மாற்றக்காலங்களில் வெளிவந்தன

என்பதையும்,

(ஆ) உலக அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சிகளாலும், நவீன மயப்பாட்டினாலும் எவ்வெவ் விடயங்கள் யாழ்ப்பாணச் சமூக வாழ்க்கையினுள்ளும், சமூகப் பிரக்ஞையினுள்ளும் கொண்டுவரப்படுகின்றன

என்பதையும் அறிந்து கொண்டால், நாம் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் “ஈழகேசரி” பெற்ற இடத்தினை விளங்கிக் கொள்ளலாம். அத்துடன் முக்கியமாக, யாழ்ப்பாணத்தையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்த மூன்று அமிசங்களையும் ஆராய்கின்ற பொழுது, இந்தப் பண்பாட்டுடன் காரண காரியத் தொடர்பு கொண்டுள்ள இலக்கிய (எழுத்து) வெளிப்பாட்டு முறைமையையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். மொழியையோ அல்லது மொழிவழி வரும் இலக்கியத்தையோ அவற்றுக்குரிய பின்னணியிலிருந்து பிரித்து அவற்றைத் தம்முள்தாம் முக்கியமானவையாக மாத்திரம் நோக்கினால், மொழியினதும், இலக்கியத்தினதும் வளர்ச்சியை நாம் விளங்கிக் கொள்ளத் தவறியவராவோம்.

தமிழில் வரும் பத்திரிகைகள் என்பன ஏதோ ஒரு வகையில் சமயப் பின்னணியுடன் தொடர்புடையன என்ற மரபு ஏறத்தாழ 90 வருடம் போற்றப்பட்டு வந்த ஒரு சமூகச்சூழலில், “ஈழகேசரி” அந்த மதப்பண்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதாய், ஆனால் அந்த மதப் பண்பாட்டை விளக்குவதே தனது பணி எனக் கொள்ளாமல் முற்றிலும் சமூக-அரசியற் சிரத்தை கொண்டதாய் வெளிவருவது அதன் முக்கிய அமிசமாகும்.

இவ்விடத்திலே, “ஈழகேசரியின்” உரிமையாளரும், பிரசுரகர்தரும் அதன் ஆரம்பகால ஆசிரியருமான திரு. நா. பொன்னையாவின் கருத்துநிலை (Ideology) முக்கியமாகின்றது.

பர்மா, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் தான் பெற்ற அனுபவத்தையும், இந்தியாவில் பெற்றிருந்த அரசியல் தொடர்புகளையும் உள்வாங்கியவராய், (1925) இலங்கையில் நடைபெற்ற அரசியல், சமூக மாற்றங்களை அப்பின்னணியில் வைத்து நோக்கி, இலங்கையினதும், நமது தமிழ் மக்களினதும் வளர்ச்சி அந்தப் பெரு வளர்ச்சிகளினுள்ளே அமைவதாகவும் இடம் பெறுவதாகவுமிருத்தல் வேண்டுமென்ற கருத்துநிலைப்பாட்டுடன் ஈழகேசரியைத் தோற்றுவித்தார் என்பது நன்கு புலனாகின்றது.

யாவற்றுக்கும் மேலாக, புதினப்பத்திரிகை என்ற தொடர்புச் சாதனத்தின் ஆழ அகலங்களை, நெளிவு சுளிவுகளை நன்கு தெரிந்த ஒருவராகவே அவர் பத்திரிகையைப் பதிப்பித்தார்; பிரசுரித்தார். விளம்பரம் (Advertisment) இல்லாது பத்திரிகை லாபகரமான முயற்சியாக அமைய முடியாது என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக அறிந்திருந்தார்.

ஈழகேசரி பிரசுரவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது தொடங்கிய முதற் பத்து வருட காலத்தின் மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் எனப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ★ யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் நடைபெற்ற “சமாசனம் சமபோசனம்” பிரச்சினை.
- ★ சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் மறைவு. (26-11-30)
- ★ யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரசின் தொழிற்பாடுகளும், அரசியலில் பூரண சுதந்திரம் வேண்டி அது தொடங்கிய தேர்தல் பகிஷ்கரிப்பு.

★ அந்தப் பகிஷ்கரிப்புக்கு பின்னர் கைவிடப்பட வேண்டி வந்தமை; அந்தத் தேர்தலில் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், சு. நடேசபிள்ளை, அ. மகாதேவர் தெரிவு செய்யப்பட்டமை (1934).

★ மலையாளத்தில் யாழ்ப்பாணப் புகையிலை விற்பனை செய்வதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள்.

★ மலாய் நாட்டில் இலங்கைத்தமிழர் குடியேற்றம்.

★ இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், சைமன் கமிஷன், 1935இன் இந்தியச் சட்டம் முதலியன.

★ உலகயுத்தம் முன்கை; அதன் தொடக்கம். (1939)

V

சுழுகேசரி அதன் முதல் இரண்டு வருடங்களிலும் புதன்கிழமைகளில் வெளியிடப்பெற்று, மூன்றாவது வருடம் தொடக்கம் (1933) ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வெளியிடப்பட்டது.

முதலிரண்டு வருடங்களிலும் 12" X 18½" அங்குல அளவிலான தாளில் அச்சிடப் பெற்றது. மூன்றாவது வருடம் முதல் 40" X 16" அளவில் வெளிவரத் தொடங்குகின்றது.

நான்கு கலப்பக்கங்களைக் கொண்டமைந்த இப்பத்திரிகை, மூன்றாம், நான்காம் வருடங்களில் வெளியே வர்ணத்தாள் (பெரும்பாலும் பச்சை) கொண்டதாய் உள்ளே 8 — 12 பக்கங்கள் கொண்டதாய் வெளிவரத் தொடங்குகின்றது.

இப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சி வரலாற்றில், அது தன்னைப்பற்றிய சுய விவரணத்தைத் தந்துள்ள முறையை நோக்குதல் வேண்டும். 30-6-35 முதல், ஆங்கிலத்தில் பின்வரும் முறையில் அது அமைகிறது.

The Leading Tamil National Daily. Largest Circulation Guarantee
Best Medium for Advertisement.

7-7-35 முதல் “தமிழில் சிறந்த தேசிய தமிழ்ப் பத்திரிகை” என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

ஆங்கிலத்திலான அந்தக் குறிப்புப் பின்னர், பத்திரிகையின் பின்புறத்தில் அச்சிடப்படுகின்றது.

இந்த ஆங்கிலக் குறிப்புக்கள் (மிகப் பெரிய விற்பனை உத்தர வாதம் உடையது; விளம்பரங்களுக்கான சிறந்த சாதனம் என்பவை), விளம்பரங்களைக் கொடுக்கும் பெரிய நிறுவனங்களை நோக்கிய குறிப்பாகும். புகையிலைக்கு வேண்டிய பச்சை விளம்பரங்களைக் கொழும்புக் கொமர்ஷியல் கம்பனி (1933 — 34) ஆரம்பத்திலிருந்தே ஈழகேசரிக்குக் கொடுத்து வந்துள்ளது. அதே போன்று வங்கி, காப்புறுதி விளம்பரங்களும் வெளிவரத் தொடங்கின.

பத்திரிகை ஆரம்பத்திலிருந்தே “இலங்கை, இந்தியா, பர்மா, மலாய் நாடு” ஆதிய இடங்களையே வாசகப் பிரதேசமாகக் கொண்டுள்ளது என்பது தெரியவருகின்றது. பர்மா, மலாய் நாடுகளில் வழ்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களே பிரதானமான வெளி நாட்டு வாசகர்கள்.

1930—1939 இதழ்களை நோக்கும் பொழுது, இலங்கைக்குள்ளே ஈழகேசரியின் விற்பனை விஸ்தரிக்கப்படும் முறைமை தெரியவரும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினுள்ளும், கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாண வியாபாரிகள் தொழிற்பட்ட பிரதேசங்களிலும், (இரத்தினபுரி, சிலாபம், காலி, கெக்கிளாவை) வாசக வட்டம் படிப்படியாக விரிவதைக் காணலாம். விற்பனை நிலையங்களின் முகவரிகள் தொடர்ந்து தரப்படுகின்றன. இரண்டாவது வருடத்திலிருந்தே (1932) இந்த வளர்ச்சியை அவதானிக்கக் கூடியதாக விருக்கிறது (4-12-1932).

ஈழகேசரியின் பிரசுரப் பொருளை (Published matter) நோக்கும் பொழுது, பண்பாடுபற்றிய மரபுணர்வையும், நவீன மயப்பாடு ஏற்படுத்தும் தொடர்புத் தேவைகளையும், புதிய தொடர்பு விடயங்களையும் ஒரு “சமநிலையுடன்” கொண்டு செல்வதற்கான ஒரு முயற்சி எவ்வாறு வெற்றிகரமாய்க் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

எனினும், யாழ்ப்பாணத்தினதும், யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களினதும் (மட்டக்களப்பைப்பற்றிய செய்திப் பிரக்ஞை அதிகம் இருக்கவில்லை; விற்பனை நிலையம் இருந்தது) புதினங்கள் பற்றிய சிரத்தையே முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. இதனால் இந்த வாசகர்களின் வாழிடம் பற்றிய புதினங்களும், இந்த வாசக வட்டத்துக்குப் பிடித்தமான புதினங்களும் இடம் பெற்றன எனலாம்.

புதினங்களில் உள்ளூர்ப் புதினங்கள் இரு மட்டங்களில் தரப்படுகின்றன.

(அ) உள்ளூர்ப் புதினங்கள்

(இவற்றில் அசாதாரண விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது)

(ஆ) இலங்கை, யாழ்ப்பாண அரசியல்

இலங்கை, யாழ்ப்பாண அரசியலில் ஈழகேசரி 1930 — 40இல் ஒரு நிலையான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது. வாலிபர் காங்கிரசை ஆதரித்து, முழுமையான தேசியம் வளரவேண்டுமென்னும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து ஈழகேசரி பின்செல்லவேயில்லை. 1934இல் தேர்தல் நடந்த பொழுது, பகிஷ்கரிப்புப் பக்கத்தினருக்கு ஆதரவாக வந்த வர்களுையே ஈழகேசரி ஆதரிக்கின்றது. பகிஷ்கரிப்பை எதிர்த்த ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், சு. நடேசபிள்ளை, அ. மகாதேவா ஆகியோரை ஈழகேசரி கண்டிக்கின்றது. அவர்கள் அரசாங்க சபைக்குச் சென்ற பின்னரும், அவர்களின் நிலைப்பாடுகளை ஈழகேசரி வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது.

வாலிபர் காங்கிரசை ஈழகேசரி தொடர்ந்து ஆதரிக்கின்றது.

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனையே தனது பிரதான, முன் மாதிரியாகக் கொள்வதாகக் கூறிக்கொண்ட ஈழகேசரி, அவரது சமூக நிலைப்பாடுகளை எதிர்த்துநின்றவாலிபர் காங்கிரசை ஆதரித்தது என்பது முக்கியமான ஒரு விடயமாகும். சமாசனம் சபோசனம் விடயத்திலும், தீண்டாமை விடயத்திலும் ஈழகேசரிப் பத்திராதிபர் திரு. பொன்னையா நிச்சயமாகக் காந்திய நிலைப்பாட்டையே எடுத்துக் கூறுகின்றார் எனலாம்.

இவ்வாறான ஒரு ஸ்திர கருத்து நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்த ஈழகேசரி, உள்ளூர்ச் செய்திகளை வெளியிட்டுள்ள முறைமை பரபரப்பூட்டும் பான்மையினில் (Sensational) அமைந்திருந்து. இங்கு நுண்ணயவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் 1930—40 இலேயே இப்பண்பு, பின்னரிலும் பார்க்கத் துல்லியமாகத் தெரிகின்றது.

ஆரம்பத்தில் 'வர்த்தமானங்கள்' (31,32) என்ற தலைப்பிலும் பின்னர் 'கலம்பகம்' 'செய்தித்திரட்டு' என்ற தலைப்புக்களிலும், பிரதானமாக 'பரபரப்பூட்டுபவை'யான செய்திகளே தரப்படுகின்றன. அப்படித் தரப்படும் செய்திகள் பல, பிற்காலத்துவந்த

தினத்தந்தி நடையினை முன்னோடி என்று கொள்ளத்தக்க நடையில் அளிக்கப் பெறுகின்றது.

2-10-32—சாரதியோடு சென்ற தங்கம்மா

27-12-37—காரைப்புரட்டிய கான்ஸ்டபிள்

22-1-33—போலீஸ் நிலையத்தில் பேன்குத்தி உதைத்துக் கழுத்தை நெறித்த 1997 குப்புற விழுந்த சின்னையா.

11-2-32—காதற் படங்களால் நேர்ந்த கதி

15-9-35—நடுத்தெருவில் தாலிகட்டப்பட்ட நல்லூர் சரஸ்வதி வழக்கு.

உள்ளூர்ப் புதினங்களில் மிக முக்கியமாக இடம் பெறுபவை யாழ்ப்பாணச் சுபநீம் கோட்டு வழக்குகளாகும். வல்லைக் கொலை வழக்கு (1932)ப் போன்றவை மிக விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

உள்ளூர்ப் புதினங்களைத்தரும் பொழுது, இந்தக் காலகட்டத்தில் (1930—39) சாதிப்பெயர்கள் அப்படியே தரப்பட்டுள்ளன.

15-10-30—கோயிலில் சாதிச் சண்டை
(வெள்ளாளருக்கும் கோவியருக்கும்)

11-8-35— பத்தைமேனி பள்ளர் கொலை

11 - 9 - 32 வெள்ளாளனைக் கத்தியால் வெட்டிய வண்ணன்.

உள்ளூர்ப் புதினங்கள் தரப்படும் பொழுது யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகளின் நிலைமை முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றது. மலையாளத் துக்கான புகையிலை ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள் (1932-33) பற்றிய விரிவான செய்திகள் பல வெளிவந்துள்ளன.

ஈழகேசரி வெளியிடப்பட்டபொழுது தினகரன், வீரகேசரி, வெளியிடப் பெறவில்லை. 4-12-32இல் வெளிவந்த “தமிழ் மக்களின் நித்திரையும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வயோதிப நிலையும்” என்ற விடயத்தில் சி. வி. சிதம்பரநாதன், யாழ்ப்பாணத்தவருக்கு ஈழகேசரியும், இந்துசாதனமுமே உண்டென்றும், அதிலும் இந்துசாதனம் வயோதிபம் எய்திவிட்டதென்றும், ஈழகேசரி நாளிதழாக வேண்டுமென்றும் கூறுகின்றது. இந்தக் கட்டுரையையும், யாழ்ப்பாணத்துச் செய்திகள் பூரணமாக வெளியிடப்படும் முறைமையையும் பார்க்க,

கொழும்புத் தினசரிகளின் தாக்கத்தை ஈழகேசரி 1932 பிற் கூற்றிலேயே எதிர் நோக்கத் தொடங்கி விட்டதெனலாம்.

அத்துடன் கொழும்பில் நடைபெறும் தமிழர் பற்றிய அரசியல் விடயங்களை யாழ்ப்பாணத் தமிழர் நலன் என்ற நோக்கிற் பார்த்து எழுதப் பெறும் கொழும்பு நிருபரின் செய்தி விமர்சனமும் முக்கியப் படுத்தப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது.

இந்தியச் செய்திகள், குறிப்பாக இந்திய சுதந்திரப் போராட்டச் செய்திகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசுரம் செய்யப் படுகின்றன. காந்தி, நேரு போன்ற தலைவர்கள் போற்றிப் புகழப் படுகின்றனர்.

இவ்வாறு கூறும் பொழுது ஈழகேசரி முற்றிலும் ஒரு 'பிரதேச'ப் பத்திரிகையாக இயங்கும் தன்மை நிலவியதோ எனச் சிலர் ஐயுறலாம். 1936-37 முதல் உலக நிகழ்ச்சிகள் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றமையையும், உலக மகாயுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன்னர் நிலவிய பரபரப்பான நிலையையும் 1939 ஈழகேசரி இதழ்கள் நன்கு காட்டுகின்றது. 3-9-39 அன்று வெளிவந்த ஈழகேசரியில் "மகாயுத்தம் ஆரம்பமாகி விட்டது" என்ற தலைப்புக் காணப்படுகின்றது.

பத்திரிகையின் வளர்ச்சியோடு படிப்படியாகப் பத்திரிகை விவரணப் பகுதி (Feature) விஸ்தரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். "சிறுவர் பகுதி" படிப்படியாக வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. பெண்களுக்கு ஆர்வமுள்ள பல விடயங்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின.

3-2-1935 — பெண்களுக்கும் அரசாங்க உத்தியோகம்.

17-2-1935 — பெண் நியாயவாதியின் முதல் வழக்கு.

பெண் எழுத்தாளர்கள் சிலரும் (மா. மங்களநாயகி) ஈழகேசரியில் எழுதுகின்றனர்.

இவ்வாறு நோக்கிச் செல்கையில், நாம் ஒரு முக்கியமான தொடர்பியல் வினாவுக்கான விடையைத் தருதல் வேண்டும்.

ஈழகேசரியின் வாசகர் வட்டம் யாது?

ஈழகேசரியின் சகல எழுத்துக்களையும், அவற்றின் முனைப்பு முக்கியத்துவங்களையும் அவதானிக்கும் பொழுது, திரு. நா. பொன்னையா பின்வருவோரையே தனது வாசகர் வட்டமாகக்கொள்ள விரும்பினார் என்பது தெரியவரும்.

- (I) ஆங்கிலம் - தமிழ் இருமொழியறிவு படைத்த தமிழர் என்ற உணர்வுள்ள அரசாங்க உத்தியோகத்தர்.
- (II) வியாபாரிகள் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே யிருந்த தமிழ் வியாபாரிகள்.
- (III) தமிழ்மொழியை மாத்திரம் படித்து சமூகத்தில் முன்னணியில் நிற்போர். ஆசிரியர்கள் இக்குழுமத்தில் முக்கியமானவர்கள்.
- (IV) யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியேயுள்ள தமிழர்.

இந்தத் தமிழரைச் சாதி சமய வரையறைகளுக்கு அப்பாற் சென்று ஈழகேசரி அவர்களை ஈர்த்தது. அல்வையூர் மு. செல்லையா ஈழகேசரியின் முக்கிய எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராகக் காணப்படுகின்றார்.

முந்திய பத்திரிகைகள் மதம் என்ற தளத்திலிருந்து கிளம்பியவை. அவையும் செய்திகளைப் (News) பிரசுரித்தனவெனினும், அவற்றின் நோக்குச் செய்தி வெளியீடு அன்று. ஈழகேசரி செய்தி வெளியீட்டையே தனது பிரதானமான தொடர்பியல் அமிசமாய்க் கொள்கிறது.

V

இவ்வாறு கூறுகின்ற பொழுது, ஈழகேசரியில் கட்டுரை எழுத்துக்கள் முக்கியம் பெறவில்லை என்று கருதிவிடக் கூடாது.

சமூகப் பிரக்ஞை, மொழிப்பிரக்ஞை ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தும் பல முக்கிய கட்டுரைகள் வெளியாகின.

1932—1933 ; வேளாளர் வருண ஆராய்ச்சி.

— வ. குமாரசுவாமி

1930—1931 : 1800 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட தமிழர்.

— கனகசபைப்பிள்ளையின் ஆங்கில ஆக்கத்திலிருந்து

அத்துடன் ஈழநாட்டுத் தமிழ்இலக்கியப் பாரம்பரியம் பற்றியும் அந்த மரபின் வரலாறு பற்றியும் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. சி. கணேசையர் அவர்களது கட்டுரைகள் பல ஈழகேசரியில் இடம்

பெறுகின்றன. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம் ஈழகேசரி வழியாகவே வந்ததெனலாம்.

முதலில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய பாரம்பரியம் பற்றிய கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. பின்னர் படிப்படியாக நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் (நாவல், சிறுகதை) பிரசுரமாகத் தொடங்குகின்றன. சத்திய தேவி (1937) தொடர்நவீனமாக வெளிவருகின்றது. 1939இல் இலங்கையர்கோன், வைத்திலிங்கத்தின் எழுத்துக்கள் வெளிவரத் தொடங்குகின்றன.

ஈழகேசரி ஆண்டு மடல்கள் (1938ஆம் ஆண்டினது என் பார்வைக்குக் கிட்டிற்று) இந்த இலக்கிய வளர்ச்சிகளை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. (1935, 38)

தமிழ் இலக்கியத்தினைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய இன்னொரு தகவல் ஈழகேசரி 1930—39இலேயே பாரதி, வி. க. முதலிய தமிழ்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியகாரருக்குக் கொடுத்த முக்கியமாகும்.

1930 — 1931இல் ஈழகேசரியில் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய கட்டுரைகள் பாரம்பரியத்தையும் நவீனத்துவத்தையும் சமநிலையில் வைத்துப் பார்க்கும் ஒரு மனப்பாங்கைக் காட்டுகின்றன.

VI

1939க் கால ஈழகேசரியில் வரும் விளம்பரங்களும், பிறதொடர் புச் சாதனங்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் யாழ்ப்பாணத்தின் வேகமான நவீன மயப்பாட்டை உணர்த்துகின்றன எனலாம்.

கிராமப்போன் ரெக்காட்டுகள் பற்றிய விளம்பரங்களும், திரைப்படம் ஏற்படுத்தும் தாங்கங்கள் பற்றிய செய்திகளும் சுவாரசியமானவை.

ஈழகேசரியில் முதலில் வரும் விளம்பரங்கள், புத்தகங்கள் பற்றியவையே. இவை தளலக்குமி புத்தகசாலைக்குரியனவாகும். பாரதி பாடல்கள், நம்மாழ்வார் பாசுரங்கள் முதலிய இந்தியப் பிரசுரங்களும் விளம்பரப்படுத்துகின்றன.

பரிமள வெற்றிலைபாக்கு விளம்பரம் (1930முதல்) கொழும்பு கொமர்ஷியல் கொம்பனியின் பசனே விளம்பரம் இந்தியன்லைப் இன்சுரன்ஸ் கம்பனியின் விளம்பரம், லிளோலியா, லக்ஸ், சன் லைற் சவர்க்காரங்களுக்கான விளம்பரங்களின் வருகை இவ்வகையில் முக்கியமானவையாகும். தைலம், ஓடுகள், மூக்குக்கண்ணாடி, பற்பொடி ஆகியனவுக்கான விளம்பரங்களும், கோட்டு அடைவு நகை விற்பனை விளம்பரங்களும் முக்கியமானவை.

யாழ்பாணத்தின் சமூகவரலாற்றுக்கான தரவுகளாக இவை அமைகின்றன.

1937—1939இல் கொழும்பிலிருந்து இங்கு வானொலியின் தாக்கத்தையும் ஈழகேசரியிற் காணலாம். ஈழகேசரி நேடியோவை “ஒலி பரப்பி” என்கின்றது.

VII

ஈழகேசரியின் வன்மையான தளமாக அமைந்தது ‘திருமகள் அழுத்தகமே’ யாகும். திருமகள் அழுத்தகம், தனலக்குமி புத்தக சாலையின் நூற் பிரசுரத்தையும் ஈழகேசரி வெளியீட்டையும் தாங்கி நின்றது. இந்த அச்சுச் சாதனவசதியிருந்தமையாலேயே திரு. பொன்னையாவால் ஈழகேசரி அத்துணை அழகாக வெளியிட முடிந்தது. 1937—1939இல் இருவர்ண அச்சமுறைமைகூட வந்துவிட்டது.

VIII

ஈழகேசரியின் வரலாற்றினுள் நமது சமூகத்தின் வரலாறும் அதன் அசைவியக்கப்பண்பு இரகசியங்களும் நிறைய உள்ளன.

அவற்றை அவ்வத்துறைக்குரிய ஆய்வுமுறைகளுக்கேற்ப வெளிக் கொணருவது அவசியம்.

இந்த உரையில் இடம்பெறும் அத்திவாரம் அடுத்துவரும் உரைகள் மேலே கிளம்புவதற்கான பலமான தளமாக அமையவேண்டுமென்பதே என் அவா.

பிக்குறிப்பு :

கடைசி நேரத்தில் வைத்தே செய்யும் வழக்கம் 'ஐந்திலேயே' வந்து விட்டது என்று அறிந்தவர்கள் திட்டுவது வழக்கம். அந்தப் பழக்கம் ஐம்பத்தெட்டு முடியும் இந்த வேளையிலா நிமிரப்போகிறது !

காலத்தின் சூழல் கடைசినேர வேலைகளுக்கு வாய்ப்பளிப்பதில்லை என்பதைக் கடந்தவார நிகழ்ச்சிகள் மேலும் எடுத்துக்காட்டி விட்டன. அதனால் இது அவசரச் சமையலாகவே பரிமாறப்படுகிறது.

ஒரு மிகப்பெரிய உண்மை. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை என்ற ஒரு கலாரசிகனின் பொறுமையுணர்வும், உந்துதலும் இல்லையென்றால், இந்த அவசரச் சமையல்கூட நடந்திருக்காது, நேயம்மிக்க மனிதர். பண்பே உருவானவர். அவருக்கு என் நன்றி.

இக்கட்டுரைத் தயாரிப்பில் பலவகைகளில் உதவிய திருவாளர்கள் தயாபரன், இரகுபரன், செல்வராஜா, ஜெயசங்கர் ஆகியோருக்கு நன்றி.

ஆராய்ச்சி அறிக்கை முறைகளுக்கியை இதனை வெளியிடுவது தான் நல்லது. ஆனால் அப்படிச்செய்ய முற்பட்டிருப்பின் இதுவே வெளி வந்திராது.

தொடர்பியல் வளர்த்து நல்கும் பல்துறைச் சங்கம் ஆய்வியல், அதற்குள் வரலாறு, சமூகவியல், தொடர்பு முறைமைகள், பொருளியல் எனப் பயிடுத்துறைகள் இணையும். தமிழியல்வளர இவ்வாய்வியல் களும் அவற்றின் ஆய்வு முறைமைகளும் நம்மிடையே பரவுதல் வேண்டும்; பரவும் பொழுது ஆழம் அகலம் இரண்டுமே போற்றப் படல் வேண்டும்.

இனைய தலைமுறைக்குப் பாரிய பொறுப்புக்கள் உள்ளது. அது நிச்சயம் அதனைச் சாதிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. இந்நினைவுரையை ஆற்றுமாறு என்னைக் கேட்ட சன்மார்க்கசபையினருக்கு என் நன்றி யுரியது.

இந்த அவசர நெருக்குவாரங்களுக்கிடையும் இதனை நன்கு அச்சிட்டுத்தரும் திருமகள் அழுத்தகத்தினருக்கு என் நன்றியுரித்து.

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

